

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

**ΕΒΔΟΜΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ
(21-27 Μαρτίου 2011)**

Αγαπητά μας παιδιά,

Μέ την ευκαιρία της εβδομάδας τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων, ἡ ὁποία εἶναι οὐσιαστικά ἀφιερωμένη σέ σᾶς, τούς ἱεροσπουδαστές τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων καί Ἀνωτάτων Σχολῶν, θά θέλαμε καί πάλι νά ἐκφράσουμε τήν ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί τῶν Ἐπισκόπων της, τῶν πνευματικῶν σας πατέρων, πρὸς σᾶς, στούς ὁποίους προσβλέπει μέ προσδοκίες τό σύνολο τῆς Ἐκκλησίας, ὁ κληρὸς καί ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ μας ἀποτελεῖ γιὰ μερικοὺς σκάνδαλο ἢ μωρία, γιὰ τούς πιστοὺς χριστιανούς ὅμως εἶναι «Θεοῦ δύναμις καί Θεοῦ σοφία» (πρβλ. Α' Κορ. 1, 22-24). Κατὰ τόν ἴδιο τρόπο ἡ ἱερωσύνη, ἡ ζωὴ τοῦ κληρικοῦ καί ἡ προσφορὰ του στὸν κόσμο, εἶναι γιὰ πολλοὺς μιά πράξη τήν ὁποία δέν μποροῦν νά κατανοήσουν, καί ἐπομένως τήν ἀντιμετωπίζουν εἴτε ὡς μωρία, εἴτε ὡς σκάνδαλον. Καί αὐτὸ συμβαίνει διότι γιὰ νά ἀφιερῶσει κανεὶς τήν ζωὴ του στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ χρειάζεται νά διαθέτει μεγάλα ἀποθέματα πίστεως, ἀγάπης καί προπαντὸς αὐταπάρησης. Ἐπιπλέον, γιὰ νά τὰ διατηρήσει ἀπαιτεῖται διαρκὴς ἀγώνας καί βοήθεια, τήν ὁποία μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νά παράσχη. Σέ μιά κοινωνία ὅμως πού παντοιοτρόπως καλλιεργεῖται ὡς στάση ζωῆς ὁ ἀτομοκεντρισμὸς καί τό συμφέρον, δέν εἶναι εὐκόλο νά κατανοηθοῦν οὔτε οἱ προϋποθέσεις οὔτε οἱ ἀρετές πού εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τήν ἱερατικὴ διακονία.

Ζοῦμε σέ ἐποχὴ, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ἀβεβαιότητα γιὰ τό μέλλον, ἡ ἀνασφάλεια, ἀκόμα καί ἡ ἀγωνία γιὰ τό αὐριο. Ἡ κατάσταση αὐτὴ ἀφορᾶ στό σύνολο τῆς κοινωνίας καί ὀφείλεται κυρίως σέ πνευματικά αἷτια, ἀλλότρια πρὸς τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ ἔλλειψη ἀγάπης, ἀλληλεγγύης καί ἀνθρωπιᾶς, ἡ ἐγωιστικὴ διάθεση καί ἡ ὑπερβολὴ στό κινήγι τῶν ἐπιθυμιῶν καί τῶν σαρκικῶν ἀπολαύσεων, εὐθύνονται πρωτογενῶς γιὰ τήν πολυδιάσπαση τῆς κοινωνίας, γιὰ τήν ἐκμετάλλευση, γιὰ τὰ ποικίλα ἀδιέξοδα. Αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ ἀγωνία σχεδόν τοῦ καθενός, ἡ αἴσθησις τῆς προσωπικῆς του ἀδυναμίας καί ἡ ἀνάγκη γιὰ λύτρωση ἀπὸ τὰ κάθε εἶδους δεινά, ἀποτελοῦν κοινὸ χαρακτηριστικὸ τῶν περισσότερων ἀνθρώπων, ἀκόμα καί ὄσων δέν θεωροῦν τὸν ἑαυτὸ τους μέλος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ὁποιαδήποτε λοιπὸν προσπάθεια βελτίωσης τῆς κοινωνίας μας, γιὰ νά πετύχει, χρειάζεται νά φροντίσει ἐξίσου γιὰ τήν θεραπεία τῶν αἰτιῶν, δηλαδή νά μεριμνήσει γιὰ τήν πνευματικὴ λύτρωση. Μέσα στὴν ἀπελπισία, πού ἄλλοτε χτυ-

πᾶ μυστικά τὴν πόρτα τῆς ψυχῆς ἑνός ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων καὶ ἄλλοτε τό σύνολο τῆς κοινωνίας μας, μοναδική ἐλπίδα τοῦ κόσμου ὀλόκληρου ἀποτελεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ ρόλος ἐπομένως καὶ ἡ διακονία τοῦ ἱερέως εἶναι ζωτικῆς σημασίας, διότι ἀποτελεῖ τὸν ζωντανό ἀπόστολο καὶ κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἐλπίδας, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης. Ὁ ἱερέας στὰ μάτια τοῦ κάθε πιστοῦ εἶναι ἐκεῖνος, πού ὡς ἄλλος Σαμαρείτης, θά τόν λυτρώσει ἀπό τίς θλίψεις καὶ συμφορές τοῦ βίου, πού ὡς ἄλλος Παῦλος θά τοῦ μιλήσει ξανά καὶ ξανά γιά τίς ἀλήθειες τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως καὶ θά τόν διδάξει τὴν εὐσέβεια, πού μέ τό παράδειγμά του θά τόν φωτίσει καὶ θά καταστήσει τό Εὐαγγέλιο ὄχι μόνο κατανοητό ἀλλά καὶ ἐφαρμόσιμο στήν πράξη, στήν καθημερινή βιοτὴ τοῦ κάθε πιστοῦ.

Ὁ ἱερέας ἀποτελεῖ σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τὴν κάθε κοινωνία, ὅπως ἄλλωστε πρῶτος ὑπάρχει ὁ Χριστός. Κατά συνέπεια ἡ ζωὴ τοῦ κληρικοῦ ἀποτελεῖ σταυρική καὶ ἀναστάσιμη πορεία, μέ μοναδικό σκοπό τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου, μέσα ἀπό τὴν διάθεση κάθε πνευματικῆς καὶ σωματικῆς του δυνάμεως στήν διακονία τοῦ Θεοῦ καὶ στήν προσφορά πρὸς τὸν κάθε συνάνθρωπο. Κι ἂν ἴσως κάποιες στιγμές δέν γίνεται ἀποδεκτός ἀπό τοὺς ἀνθρώπους, δέν πρέπει νά λησμονεῖ ὅτι πρὶν ἀπὸ ἐκεῖνον οἱ ἄνθρωποι ἀπέρριψαν τὸν ἴδιο τὸν Χριστό.

Ἄν θέλαμε νά συνοψίσουμε σέ δύο μόνο λέξεις τό νόημα καὶ τό περιεχόμενο τῆς ἱερατικῆς κλίσεως, δέν θά ἐπιλέγαμε προσφορότερες ἀπὸ τὴν ὑπόσχεση καὶ τὴν προσδοκία. Ὑπόσχεση τοῦ κληρικοῦ ὅτι τίθεται ἄνευ ὄρων στήν διακονία τοῦ Θεοῦ. Ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ ὅτι εἶναι ἀρωγός στό δύσκολο ἔργο πού ἀναλαμβάνει ὁ κάθε ἱερέας. Καὶ παράλληλα προσδοκία ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ ὅτι ὁ κληρικός θά μείνει πιστός στήν ὑπόσχεσή του, καὶ προσδοκία ὅλων τῶν πιστῶν ὅτι ὁ ἱερέας θά ἀποδειχθεῖ ὁδηγός ἰσάξιος τοῦ Μωυσῆ, γιά νά τοὺς ὀδηγήσει μακριά ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα καὶ τὸν πνευματικό ὄλεθρο, στήν κατάκτηση τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας, δηλαδή τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Θέλουμε νά σᾶς συγχαροῦμε ὅλους γιά τὴν ἐπιλογή σας νά φοιτήσετε σέ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, γιατί αὐτὴ μαρτυρεῖ τὴν ἀγάπη σας πρὸς τὸν Χριστό καὶ τὴν Ἐκκλησία, καὶ ἀποτελεῖ ἓνα ἔμμεσο κάλεσμα τοῦ Θεοῦ, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἂν τελικὰ μέσα σας ὑπάρχει ἢ θά ὑπάρξει στό μέλλον καὶ ἡ ἱερατικὴ κλίση. Σέ ἓνα σῶμα ὅλα τὰ μέλη εἶναι χρήσιμα, καὶ εἶναι ἀπαραίτητο νά συνεργάζονται ἀρμονικά καὶ νά διαπνέονται ἀπὸ τό ἴδιο πνεῦμα. Γι'αὐτό προσευχόμαστε γιά ὅλους σας καὶ παρακαλοῦμε τὸν Κύριο νά σᾶς ἐνισχύει στήν πίστη καὶ νά σᾶς εὐλογεῖ στὸν καθημερινό σας ἀγώνα. Ἀκόμη νά γνωρίζετε ὅτι, ὡς πνευματικοὶ σας πατέρες καὶ ὡς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, βρισκόμαστε πάντοτε νοερά στό πλευρό σας καὶ εἴμαστε στήν διάθεσή σας, ἀρωγοὶ καὶ συμπαραστάτες στὸν προσωπικό σας ἀγώνα.

Θέλουμε ἐπίσης νά συγχαροῦμε καὶ νά ἐκφράσουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τοὺς καθηγητὲς σας, γιά τὴν δική τους θετικὴ συμβολὴ στήν κατάρτισή σας καὶ στήν προετοιμασία σας γιά τὴν ἐκπλήρωση τῆς κλήσεως τοῦ Θεοῦ. Οἱ προσω-

πικοί τους κόποι, ή δική τους πίστη και διάθεση για τήν διακονία τόσο τῆς δικῆς σας ἐπισημονικῆς κατάρτισης ὅσο και τῆς καλλιέργειας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος καί ἠθους, ἀποτελοῦν παράγοντες καθοριστικούς γιά τούς ὁποίους τούς εὐχαριστοῦμε θερμά.

Εὐχαριστοῦμε βεβαίως πρωτίστως τόν πανάγαθο Θεό, διότι σεῖς ὅλοι ἀποτελεῖτε γιά τίς παλαιότερες γενιές καί εἰδικότερα γιά τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, τόσο τήν ὑπόσχεση ὅτι ὁ Θεός δέν ἐγκατέλειψε τόν κόσμο, ὅσο καί τήν προσδοκία ὅτι θά πραγματοποιήσετε μεγάλα κατά Θεόν πνευματικά ἐπιτεύγματα καί θά ἀναδειχθεῖτε σκευή ἄξια τῆς ἐκλογῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, πρὸς δόξαν Θεοῦ, τήν μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας καί τήν παρηγορία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Μέ πατρικές εὐχές καί ἐν Χριστῷ ἀγάπη

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος